

АНЂЕЛКО АНУШИЋ

НОВА КЊИГА

ТЕБЕ СУ ДАВНО НА ВОДУ ПОСЛАЛИ

Тебе су давно на воду послали¹
Отац те истукао
У мошњама док си још клицао

И батинали су те
Из навике
Старинског стила
Мобашки
На смену

Да брже порастеш
До мотке
Мотике

Намерно
Крчаг си разбио

И још си на зденцу
Парчићи посуде враћају се
Уместо тебе

¹ Парафраза стиха из песме „Нестанак са постамента” Слободана Зубановића (*Требало би што да прочишаш*, Архипелаг, Београд 2013).

ОПАЧИНЕ НАСУШНЕ НАШЕ

Измисли што горе можеш. Оцрни. Облати
Да твоја лажа посрами паралажу.
Подметни. Стави у уста, под језик.
У туђе гнездо свој мућак.

Изврни. Испретурај. Замрси. Оклевећи.
Опањкај. Исеци. Налепи. Натртљај. Напетљај
Као на свога најрођенијега,
У мислима, кад си сам са собом.

Уради тако
Да и Ришеље пожели твој наук.

Трибина је твоја.
Трг под папучом твојих папучара.
Јавност стриже козјим ушима.
Весела гомила магарећим.

И ко зна
Кад ће тако више бити.

Прокажи га. Оцинкај. Ошпијај.
Иза леђа. Затворених врата.
Образине старог пријатељства.

Јер и он би тебе
Да му мањка образа.
Да има храбрости.

Да му се пружи прилика.

Сасеци га. Сажежи. Потри. Прецртај.
Избриши. Прећути. Не навиди. Заобиђи.
Воском црвеним му на име, хлеб и стопе
И дело његово.

Зачепи му губац
Крушну брњицу забиј.
(Као неки Марко из Сарајева, кумовски,
Под леву сису века)

Свој трн
У његову Ахилову пету.

Попљуј га. Бљувотињом на њ
Као на плот. Коров. Бунику. Коприву.
Под ребра га. У бубреге. У плексус. Испод појаса.

Саспи му певалицу у зубе!

Смрси му мртвоузицу
Кад се најмање нада:
За трpezом, са славском свећом.

Натовари му на образ
Како нико никоме није.

Ругом и бруком затрпај га
Као укопном мотиком.

И не бој се:

Да није тога
Ни тебе не би било.

ТЕРЕТ

Натовари. Натрпај. Накркачи.
Нагрни. Садени. Здени. Сабиј.
Растерети грбачу.

Скини бригу. Олободи душу.
Разлакшај живот.

Сад је прилика.
Ко зна кад ће бити!

Дометни и оно
Што си канио бацити,
Црном душманину потурити.
И нагњечи, брате. Притисни. Притегни.
Додај ако ич још може.
Удени негде. Некако.
Макар колик' горушичино зрнце, да је.
Сламка. Перце. Трунак у око.

И не брини!

Под теретом се
Стаза боље види
Пут прати.

И гледа испред себе.

НОВА КЊИГА

Ето, пред тобом је
Твоја нова књига
Живу главу једва је извукла
Из штампарске менаџерије

Са стола као да те
Прекорно гледа
Мешавином зависти и зазора
Онако како се само свој гледа

Слути ли то она нешто
Што ти кријеш
Или ни сам не знаш
И никад сазнати нећеш

Ето, пред тобом је твој неко
Из зипке коју си вековима њихао
У повоје чврсте утегао
Научио најлепшим речима
Које си знао
И у свет га, међу несвоје, отпратио –

Па ти је сад чедо
Накратко свратило
У твоју самицу
Да очи светилом омамиш

Ето ти сад, родане мој
Твоје *бијеле књиџе*
Па је шаљи коме ти је драго

Књижевним судијама
Који рукавице опраше
У сирћету корпорације

Пријатељима, и онима другима
С њихове леве стране

Колико ће их сад прећи
Из првог у други табор –
Нека те то не брине

Јер у почетку беше Врт
И у Врту петао
Ено му притке са које
С висока вреба

Ето си се опет појавио
Показао са свога брдашца
Па ти сад види
Шта ћеш и како:

Одакле ће ти забелети
Са које стране
Мркина на тмору ударити

УГЛЕДАН ГРАЂАНИН

Ти си, па скоро би се могло рећи
Угледан грађанин
Зову те, и радо се на то одазиваш
Слободни уметник
Угнездио си се у три слободна
Удружења слободних грађана
(А смераш и у четврто!)
Удружење књижевника Србије
Друштво књижевника Војводине
Списатеља Републике Српске

По статуту и правилнику
Обавезе твоје мале су
Готово занемариве

Годишња чланарина симболичне нарави
И присуство скупштине
По слободној вољи

А твоја права зато су голема
(Исправно ли је рећи: несагледива)
Можеш да бираш
Будеш биран
Штампаш књига колико хоћеш
Ако издавачу
Који себе скромно назива штампар
Новац обезбедиш
Објављујеш књижевне текстове неограничено
Без надокнаде
Што се чита:
Малтретирања по банкарским шалтерима

О своме штапу и торбици-добрици
Позиван на дневна читања и чаврљанке
Округле и ћошкасте столове
Литерарне вечеринке
Села и посела

Можеш да добијеш угледне књижевне награде
Утолико лакше и пре
Ако си члан жирија

Уредништва каквог часописа
Дугогодишњи директор поетског фестивала
Или приватни издавач-штампар
Што би се рекло
Који се не либи да штампа
И изборне листиће
(Е, тад ти се пружа сјајна прилика
Да своја изабрана дела
На језик Лапонаца и Хиперборејаца
Преведеш)

Ти си слободни уметник
У избезумљеној гомили слободних грађана
Ослобођен принуда и припадности
Која има *одабрани* радни народ
(Кога зловници још зову бело робље
Шкарт роба)
А коме она мрска Марксова књига
Нестанак прориче

Па потом нагли прираштај
Који ће прерасти природни